

SVENSKA RUGBYFÖRBUNDETS VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR 1950 ÅRS SÄSONG.

Den svenska rugbyn har ännu en säsong, den nittonde sedan sin start, kämpat sig fram i stundom med som motvind. En viss stabilisering vad beträffar vår sports organisation har kunnat förmärkas, varför våra matcher i klubbarnas regi kunnat genomförts i ordning och reda. Genom denna process inom vår sport har därför de klubbar som ej kunnat hålla den organisatoriska standard vid liv, fallit eller helt eliminerats, vilket är en naturlig utveckling för en sportorganisation av vårt system där stora krav ställs på såväl ledare som spelare och ovannämnda exempel är ett tecken på att vår sport trampat ur barnaskorna och går obönhörligt vidare.

För första gången inom svensk rugby startades denna säsong en serietävling om mästartiteln vilken kan anses ganska lyckad, men erfarenheten från denna tävling visade att större omsorg får nedläggas vid utarbetandet av matchprogrammet.

Det internationella matchutbytet har detta år omfattat en landskamp mot Danmark, den första officiella landskamp i svensk rugby, och denna vanns av ett ungdomligt lag av oss med 14 poäng mot 0. Dessutom spelades två matcher mot en brittisk kryssarekombination där de våra fick se sig besegrade med siffrorna 28 - 0 och 20 - 0. Vidare företog Västerås R.K. och Älvsjö AIK varsin resa till Köpenhamn där samtliga matcher vanns av de våra under de bästa sammarbets och sportsmannaanda.

Tråkigt intermesson var Västerås R.K.s skissmen med Rugbyförbundet och vårt förbunds nekade inträde i Riksidrottsförbundet, men trots dessa episoder kan man skönja ett stort intresse bland våra yngre adepter, tillika som tidningspressen även visat sig mer positivt inställd för vår sport.

Svenska Rugbyförbundet har 1950 letts av följande styrelse:

Sivert Fredricksson, ordförande

Bengt Boberg, vice ordf.

E.J.Karlsson, sekreterare

C.H.Rally Johnston, kassör, sedermera John Fällman

Wolgert Nilsson och Gustav Algroth ledamöter utansärskild funktion

Klubbrepresentanter voro: Erik Erixon för Göta,

Lennart Karlsson, Älvsjö

Holger Nedelius, Pantårn

Sven Glans, Västerås

Viklund, Köping

Sigurd Eklund, Attila

Daniel Nilsson, S.R.K.

Till spessombudsman var S.Eklund utsedd.

Styrelsen har haft protokollförda möten.

Styrelsens arbete: Tyvärr har styrelsens arbete detta år varit ganska irriterat och samtalstonen under sammanträdena rätt bister. Orskerna till dessa tråkiga arbetsformer har varit fler. Stor irritation uppstod genom sekreterarens uraktlåtenhet att skriftligen kalla till styrelsens möten. Dessutom frånsade sig vår genomhederlige kassör Johnston vidare kassöruppdrag på grund av revisorerernas anmärkning mot hans bokförningsteknik, vilket var en stor förlust för vår styrelse, ~~vilket~~ som sedermera visade sig. Skall vårt förbunds arbete med den mycket svårarbetade rugbybyn lyckas och vesäntliga resultat nås måste varje styrelsemedlem ~~gjöra~~ utföra sin plikt efter bästa förmåga, och när detta är gjort, de övriga visa sin uppskattning, vilket tyvärr ej alltid varit fallet när våra möten ibland mera kunnat betraktas som rent "knappologi" vilken tendens ej alls gagnar vår sports framgång.

Klubbarna: Tyvärr upphörde Skuru I.K.s rugbysektion trots S.R.F.s lofvärda försök att hålla sektionen vid liv. Orsak: ledarebrist och dåligt intresse. Samma var förhållandet med S.R.F.s försök att vidmakthålla rugbysammanslutningen i Södertälje där dock största svårigheten var stadens brist på idrottsplaner.

Mycket glädjande var då Sigurd Eklunds skapelse, Attila Rugbygång, vilken tillfört vår sport många nya impulser och idéer. I.K.Göta har denna säsong starkt ryckt upp sin organisation, såväl organisatoriskt som ekonomiskt varför klubben just nu är på stadiga fötter men däremot har man svårigheter med ungdomsrekrytering vilket i längden kan bli farligt. Den tredje Stockholmsklubben Älvsjö börjar nu ta fast form i det att dessa ungdomar nu visar prov på riktig bra rugby och ungdomsrekryteringen inom Älvsjö kan tjäna som mönster för våra andra klubbar. Västerås R.K. som denna säsong genomgått en ganska svår kris vilken kulminerade i en skärmystling med vårt förbund vilket så när kunnat spolierat rugbysporten i Västerås och många års arbete till ingen nytta. Köpingsteknisterna har denna säsong haft en del åderlåtning på sina bästa spelare, men kämpar envist vidare vilket så småningom kommer att ge frukt. Vi hoppas nu att den nya sammanslutningen i Fagersta skall bli en välbehövlig stimulans för matchutbyte klubbarna emellan i Västermanland liksom Stockholmsklubbarna.

Säsongens matcher. På såväl vår som höstsäsongen spelades matcher nästan varje söndag, internationella, seriematcher och vänskapsmatcher varvid de viktigaste är protokollförda. De internationella matcherna mot det brittiska kryssarlaget visar att vi har mycket att lära i tekniskt avseende, styrka och hårdhet saknas ej bland de våra men däremot svervingförmågan m.m. Matcherna mot de danska lagen går ju än så länge i vår favör men det är blott en tidsfråga när danskarna blir våra jämnlikar.

Denna säsong startades för första gången i svenska rugbyns hävder en mästerskaps-serie vilken fick följande utseende vid färdigspelat skick:

I.K.Göta	4	3	1 0 69	-	3	7
Västerås	4	3	1 0 73	-	13	7
Attila	4	2	0 2 9	-	26	4
Älvsjö	4	1	0 3 51	-	50	2
Köping	4	0	0 4 5	-	115	0

S.R.F. som gjorde denna serie mer som ett experiment, är väl medveten om den

fara ett seriesystem kan medföra, men med tanke på den svenska rugbyns fåtal klubbar försöktes denna väg för att på denna vägt skapa fler matcher.

Debuten var ganska lyckad och manar till efterföljd, dock med smärre ~~justeringar~~ justeringar beträffande hemma och bortamatcher så att ej uppenbara orättvisor uppstå för vissa klubbar vilket varit fallet vid denna tävling.

Som propaganda var uppvisningsmatcherna på Vasaparken i Attilas regi en mycket lyckad sak och bör upprepas varje år. Ett mycket allvarligt och svårbemästrat problem är den stora domarebrist som råder inom svensk rugby f.n. S.R.F. har för den skull i skrivande stund startat en domarekurs, men svårigheten är att få med landsortspojarna i denna viktiga utbildning. Regler och stadgar Vid början av januari 1951 vart de första 1000 ex. av våra från engelska översatta regler klara vilket kan betecknas som en epok i svensk rugbyhistoria. Trots att översättning och manuskript varit klart redan på våren 1950 har reglernas tryckning fördröjts, varför vännen Y. Gylden kopplades på "fallet" vilket medförde önskat resultat. Efter reglernas tryckning kommer nu stadgarnas tur vilket bör ske omgående. Som vår sport just nu gestaltar sig, en sport i vardande, är regler och stadgar en absolut nödvändighet när varken ledare eller spelare i de nya klubbarna vet ut eller in och vår sport ~~avsevärt~~ skiljer sig från andra sportgrenars begrepp måste tryckta regler och stadgar finnas att tillgå.

S.R.F.s ekonomi Det gångena årets ekonomiska slutställning är mycket dålig och till den kommande säsongen måste verkliga krafttag göras för att rädda "rugbyns ansikte". Vad som starkt neddragit vårt förbunds dåliga ekonomi är det falseri med S.R.F.s anförtrodda medel som vår sekreterare E.J.Karlsson gjort sig skyldig till. S.R.F.s nödvändigaste uppgift till nästa säsong blir att arrangera några större matcher, exempelvis på Stadion e.d. En misräkning var vårt förbunds nekade inträde i Riksidrottsförbundet vilket i annat fall kunnat blivit oss till ekonomisk hjälp. Trots allt är intet vårt läge hopplöst utan med ett målmedvetet inkasserande och med nå-

gra månaders respit skall vår ställning åter stabiliseras, dels genom inkommens årsavgifter, influtena licenskronor, netto på försålda regler samt de donationer som gjorts. S.R.F. får samtidigt framföra sitt varma tack till de gamla spelare som skänkt penningbelopp till vår sports froma. Rugbyns spelstandard och anda. Under det gångena året har spelets teknik och individuella skicklighet knappast höjts med undantag för några enstaka fall. Våra bästa klubbar just nu, Göta och Västerås spela mer på råa styrkan än på teknik och finesser hör till sällsyntheterna. Bidragande orsak är nog den att dessa finesser som side-step, swerving eller ~~sida~~ fintning tränas på tok för litet. Dessutom har en ny generation ungdomar kommit fram som ej ännu hunnit tillägna sig dessa saker, men får dessa ungdomar några år på sig och vi ha en helt annan spelstandard på vår svenskanrugby mot den som spelas i dag. På hösten 1950 höjdes spelskickligheten någorlunda och lagspelet var rätt bra, men om svensk rugby skall hävda sig mot eventuella utländska lag måste krafttag tagas.

I stort sett är den svenska rugbyns ~~gny~~ anda god, en av de viktigaste förutsättningarna för hela vår sports utveckling, ojust spel och uppförande hör till sällsyntheterna. Däremot har den fula tendensen uppstått att gnäll på domaren förekommer rätt ofta. Och desto sämre rugby som spelas, ju mer gnäll på domaren. Dessa fula tendenser är mycket ovärdigt för en rugbyspelare och åtgärder måste vidtagas för att få ofoget ur världen. Ungdomsrugby För att vår svenska rugbysport skall bestå och blomstra måste ungdomsrugbyn uppmuntras och ytterligare utbredas. S.R.F. har denna säsong på alla vis sökt stött ungdomens rugby mer eller mindre framgångsrikt. Tyvärr har våra klubbar intet nog medvetet upptagit detta spørsmål, vilket till största delen beror på bristande förståelse, förmåga eller intresse. De enda klubbar som tagit denna punkt på allvar är Älvsjö och någon mån Västerås. De små sammanslutningar som finnes i Stockholm med rugby på sitt program ~~har~~ måste lotsas in i våra domäner och få pojkarna att ta rugbysporten mer på allvar så att vi ~~dem~~ kan räkna med som det kommande

rugbysverige. Mycket stimulerande vore om samtliga klubbar rekryterade ungdomslag samt att dessa sedan spelade matcher sinsemellan i likhet med de äldre. Men därtill fordras att klubbarna avdelar särskilda ungdomsleare vilket blir förenade med stora problem, men som om det gick att genomföra skulle ge vår sport ett oänt framtidsperspektiv.

Men däremot få vi hoppas att J.S.M. till kommande år utökas med mer lag än 1950 års mästerskap då endast Älvsjö och Attila kämpade om äran och Älvsjö segrade med 1 försök mot noll.

Kommande arbetsuppgifter S.R.F.s arbete den gångena säsongen har varit ganska krävande och många nya djärva steg har tagits. Men frågan är om intet det kommande årets arbetsuppgifter bli än mer fordrande, ty rugbyn fordrar en krävande organisationsapparat, varför de kandidater som ställa sig till förfogande ~~kan~~ ej få ligga på latsidan trots att styrelsemedlemmarna ej kan räkna med någon som helst anspråk på ersättning.

Vår sport är ännu ej en sport som "går av bara farten" utan i realiteten består vi endast av 5 klubbar vilka hela tiden skall administreras av S.R.F.s styrelse, varför vid sidan om detta arbete S.R.F. skall söka bygga upp fler klubbar och fler rugbyavdelningar. En stor och svår uppgift där ledarna måste vara eldsjälar med uppfinningsrikedom och tålamod, psykologisk blick samt praktisk läggning.

Lutord Säsongen som gått har varit på gott och ont, ibland har det sett ritiskt ut, men alltid har det "rett ut sig" till det bästa. S.R.F. vill nu än gång framföra ett varmt tack till vännen Yves Gylden som åvenadenna säsong utfört många för rugbyen gagnliga handlingar. Den gångena säsongen är svensk rugbys nittonde varför nästa blir jubileumssäsong och vad skall den föra med sig?. Ett glädjande tecken är att vårt förbund har uppmärksamats av det mäktiga Rugby Football Union i det vi fick en nyårshälsning från dem. Är detta ett tecken till en ny epok inom svensk rugby??

På S.R.F.s styrelses vägnar,

Älvsjö den 15 februari 1951

Sivert Fredriksson.

s.

Bilaga till Svenska Rugbyförbundets verksamhetsberättelse för 1950.

Svenska Rugbyförbundets samtliga spelare, klubbar och dess styrelse får härmed framföra sitt varma tack till de gamla rugbykamrater som för vår sports fromma donerat penningbelopp.

Namnen på de hedersvärda kamraterna äro följande:

Yves Gylden, Svenska Rugbyförbundet.

Sven Vesterlund, Rugbyklubben Pantern.

Erik G. Kallér, Stockholms Rugbyklubb.

Edgar Holtz, I.K. Balder.

På Svenska Rugbyförbundets vägnar

Sivert Fredricksson.